

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2015 r. (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w W. wystąpił przeciwko P. W. (1) z pozwem o zapłatę kwoty 773,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, powód wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazał, że strony zawarły umowę nr (...) o monitoring z interwencją w obiekcie wskazanym w tejże umowie. Na jej podstawie pozwany był zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia na rzecz strony powodowej za czynności wymienione w tejże umowie, w oparciu o wystawione przez nią faktury VAT, na jej numer rachunku bankowego. Strona powodowa za wykonanie usługi wystawiła pozwanemu faktury VAT, z których do zapłaty pozostała kwota 774,39 zł. Z uwagi na brak pełnej i terminowej wpłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednakże nie otrzymał odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie. Nadto powód wskazał, że od poszczególnych należności wynikających z faktur i od wskazanych tam terminów płatności naliczył odsetki w wysokości ustawowej na dzień 17 marca 2015 r. i po skapitalizowaniu ujął je w kwocie wartości przedmiotu sporu. Z uwagi na powyższe domagał się on przedmiotowym pozwem zasądzenia od pozwanego kwoty 773,39 zł, na którą złożyły się: 774 zł tytułem należności głównej oraz 29,39 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych.

(pozew – k. 2 - 5)

W dniu 27 października 2015 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W. pod sygn. akt II Nc 27271/15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu P. W. (1) zapłacić na rzecz powoda kwotę 773,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2015 r. do dnia zapłaty a nadto kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie 2 tygodni od doręczenia zobowiązania, lub wnieść w tymże terminie sprzeciw.

(nakaz zapłaty – k. 25)

Pozwany skutecznie wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podnosił, iż we wskazywanym przez powoda okresie świadczenia usług ochrony obiektu, tj. w okresie grudzień 2014 r. – styczeń/luty 2015 r., usług ta de facto nie była świadczona z przyczyn niezależnych od pozwanego. Pozwany podkreślał, iż zgodnie z zapisami umowy powód miał monitorować sygnały lokalnego systemu alarmowego i podejmować stosowne interwencje, lecz w 2014 r. doszło do awarii nadajnika, który od tejże chwili nie działał, nie nadawał sygnałów – a zatem powód nie mógł świadczyć usług. Pozwany argumentował przy tym, iż było to przyczyną wielokrotnego wypowiedzania przez niego przedmiotowej umowy stron. Jego zdaniem, skoro więc powód wystawiał faktury pomimo nieświadczenia usług, to przedmiotowe powództwo winno zostać oddalone.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 27 - 29)

W piśmie procesowym z dnia 10 marca 2016 r. powód przyznał fakt awarii nadajnika w 2014 r. (w postaci nieprzesyłania sygnałów alarmowych, wywołanego niskim napięciem akumulatora), o której to powziął wiedzę w czerwcu 2014 r. Powód wówczas poinformował pozwanego o konieczności wyznaczenia terminu na wizytę pracowników serwisu, którzy mieli podjąć działania zmierzające do przywrócenia właściwej pracy nadajnika. Pozwany jednakże odmawiał ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z naprawą systemu alarmowego, pomimo że, według twierdzeń powoda, zgodnie z zapisami umowy to on był zobowiązany do ponoszenia kosztów z tego tytułu. Powód wskazywał ponadto, iż wbrew twierdzeniom przeciwnika procesowego umowa nr (...) została rozwiązana nie przez pozwanego, ale przez powoda z uwagi na zaległości płatnicze po stronie przeciwnej, a zatem przyczyną wypowiedzenia umowy nie były rzekome nieprawidłowości w świadczeniu usług. W ocenie strony powodowej

pozwany nie dbał o sprawność systemu alarmowego, odmówił wymiany akumulatora oraz nie dopilnował należytego uregulowania kwestii umownych w sytuacji korzystania z systemu przez jego brata.

(pismo powoda z dnia 10 marca 2016 r. – k. 38 - 41)

W piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2016 r. pozwany przyznał, że odmówił zapłaty kwoty tytułem naprawy akumulatora argumentując, iż utrzymywanie systemu alarmowego w stanie zapewniającym jej funkcjonowanie obciążało zleceniobiorcę, zaś tylko drobne naprawy – zleceniodawcę, natomiast koszty wymiany akumulatora zostały wycenione na 550 zł. Pozwany nie czuł się zobowiązany do pokrywania tak wysokich kosztów i poinformował powoda o rezygnacji z usługi w trybie natychmiastowym w maju 2014 r., co należy uznać za skuteczne rozwiązanie przez niego umowy. Pozwany został wówczas poinformowany o stanie konta i konieczności uregulowania salda, co zostało uczynione przez żonę brata pozwanego.

(pismo pozwanego z dnia 22 kwietnia 2016 r. – k. 54 - 57)

Na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(protokół z rozprawy z dnia 27 kwietnia 2016 r. – k. 62 - 63)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2009 r. pomiędzy zleceniobiorcą - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. – poprzednikiem prawnym powoda (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w W. (dalej jako (...)) a zleceniodawcą P. W. (1) została zawarta umowa nr (...) na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym w J. przy ul. (...). Na podstawie przedmiotowej umowy S. (...) zobowiązał się do monitorowania sygnałów systemu alarmowego oraz do podejmowania interwencji w wyżej wskazanym obiekcie przez czas nieokreślony. Natomiast, na podstawie zapisu § 5 ust. 1 tejże umowy, P. W. (1) zobowiązał się do uiszczania na rzecz S. (...) wynagrodzenia za monitorowanie oraz gotowości do podjęcia interwencji w kwocie 58 zł powiększonej o stawkę podatku VAT w wysokości 22% miesięcznie, płatnego zgodnie z otrzymaną fakturą (abonament). Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy, kwota abonamentu miała być waloryzowana co 6 miesięcy o stopień inflacji przedstawiany przez Główny Urząd Statystyczny. Nadto, zgodnie z zapisem § 5 ust. 4 umowy, w przypadkach nieuzasadnionych i nieodwołanych fałszywych alarmów (...) spowodowanych z winy P. W. (1) pierwszy przyjazd grupy interwencyjnej w miesiącu był bezpłatny, natomiast każdy następny przyjazd był płatny przez zleceniodawcę w wysokości 50 zł powiększonej o VAT w wysokości 22%. W przypadku ochrony fizycznej wykonywanej podczas oczekiwania na przyjazd osoby upoważnionej do odwoływania alarmów ze strony P. W. (1), pierwsza godzina przebywania ochrony w obiekcie wliczona był w koszt abonamentu, natomiast za każdą następną rozpoczętą godzinę P. W. (1) zobowiązany był zapłacić S. (...) kwotę 50 zł powiększoną o stawkę podatku VAT (§ 5 ust. 5). Stosownie do treści § 6 cytowanej umowy, wynagrodzenie, o którym mowa w § 5, miało być płatne gotówką lub przelewem. Monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego, o którym mowa w § 1, polegać miało na przyjmowaniu sygnałów z lokalnego systemu alarmowego i przekazywaniu odpowiadających tym sygnałom informacji wskazanym przez P. W. (1) osobom i instytucjom. S. (...) zobowiązał się do podejmowania interwencji na każdy sygnał alarmowy odebrany w centrum monitorowania z lokalnego systemu alarmowego. Interwencja zmierzać miała do udaremnienia powstania szkody w mieniu Zleceniodawcy (§ 2). S. (...) zobowiązał się: monitorować i rejestrować uzgodnione sygnały przyjęte z lokalnego systemu alarmowego; monitorować uzgodnione sygnały, o których mowa w § 2 oraz podejmować interwencje przez cały czas trwania umowy, monitorować sygnały lokalnego systemu alarmowego w systemie całodobowym, udostępniać wyciąg z rejestru monitoringu na pisemne żądanie P. W. (1), jeśli wystąpi z nim przed upływem dwóch tygodni od chwili zdarzenia. Strony zastrzegły, że interwencja na obiekcie w godzinach 20.00 - 06.00 zostanie podjęta w czasie maksymalnie do 5 minut a w godzinach 06.00 - 20.00 może ulec przedłużeniu do 15 minut (§ 3). P. W. (1) zobowiązał się do: utrzymania systemu alarmowego w stanie dobrej sprawności technicznej poprzez systematyczne dokonywanie czynności konserwacyjnych przez uprawnionego instalatora, wykonywania okresowych kontroli prawidłowego działania systemu, zapewnienia stałego kontaktu z minimum 1 osobą upoważnioną, wskazaną w karcie zgłoszenia, a w przypadku zgłoszenia utrudnień w rzetelnej ocenie bezpieczeństwa obiektu, do udostępnienia

obiekty przez ww. do sprawdzenia w obecności pracowników ochrony S. (...) lub odwołania interwencji i zobowiązania się tych osób do samodzielnego sprawdzenia obiektu (§ 4) a nadto do ponoszenia kosztów związanych z naprawą i użytkowaniem użyczonych urządzeń (§ 5 pkt. 1.2). Strony postanowiły, że S. (...) nie odpowiada za szkody wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania usługi monitorowania i interwencji z powodu: następstwa siły wyższej, nieprawidłowej pracy poszczególnych urządzeń lokalnego systemu, systemu tego jako całości, nieprawidłowej pracy łączności telefonicznych, zakłóceń w transmisjach radiowych oraz innych okoliczności, za które w myśl Kodeksu Cywilnego nie ponosi odpowiedzialności (§ 7 ust. 1). P. W. (1) zobowiązał się do niezwłocznego powiadomienia S. (...) o wszelkich zmianach danych zawartych w karcie zgłoszenia obiektu i/lub w umowie oraz przyjmował do wiadomości, iż brak aktualnych danych może skutkować nienależytym wykonaniem umowy przez S. (...) z przyczyn za które S. (...) nie poniesienie odpowiedzialności (§ 13 ust.1). Zgodnie z zapisem § 8 pkt. 2 b w przypadku zawarcia umowy na czas nieokreślony każda ze stron uprawniona była do jej wypowiedzenia w formie pisemnej, za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonany na koniec miesiąca kalendarzowego.

(dowód: umowa z dnia 27 marca 2009 r. – k. 21 - 22, deklaracja zgody na przystąpienie do umowy generalnej – k. 23, zeznania świadka D. W. – k. 62 - 63, zeznania powoda w charakterze strony – k. 63)

Do maja 2014 r. system monitorowania sygnałów na nieruchomości położonej w J. przy ul. (...) działał poprawnie, natomiast w maju 2014 r. uległ uszkodzeniu – stacja monitorowania nie otrzymywała sygnałów z nadajnika zainstalowanego w obiekcie, którego dotyczyła umowa. Pismem z dnia 18 czerwca 2014 r. S. (...) skontaktował się z P. W. (1) informując go o tym fakcie, został on również poinformowany, iż wykryte zdarzenie uniemożliwia właściwe wykonywanie przez S. (...) przyjętego zlecenia. Jednocześnie pozwany został wezwany do wyznaczenia dnia (w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma) w celu udostępnienia lokalu pracownikom serwisu, którzy mieli podjąć działania zmierzające do przywrócenia właściwej pracy nadajnika. P. W. (1) odebrał owe zawiadomienie w dniu 25 czerwca 2014 r.

(dowód: notatka S. (...) z dnia 17 czerwca 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 42 - 43, zeznania świadka D. W. – k. 62 - 63, zeznania powoda w charakterze strony – k. 63)

Pozwany odmówił ponoszenia jakichkolwiek kosztów naprawy niesprawnego systemu monitorującego. Pismem z dnia 30 września 2014 r. S. (...) ponownie poinformował P. W. (1) o wykrytej usterce systemu oraz ponownie wezwał go do udostępnienia lokalu celem przywrócenia właściwej pracy nadajnika.

(dowód: notatki S. (...) z dni: 26 czerwca 2014 r., 01 września 2014 r., 10 września 2014 r. – k. 44 - 46, notatka S. (...) z dnia 29 września 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 47-48, zeznania powoda w charakterze strony – k. 63)

P. W. (1) składał do S. (...) reklamacje w związku z wadliwym działaniem systemu monitorującego. Ustnie oświadczał również, że wypowiada umowę łączącą strony, nie złożył jednak oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w formie pisemnej.

(okoliczności bezsporne; dowód: zeznania świadka D. W. – k. 62 - 63, zeznania powoda w charakterze strony – k. 63, odpowiedź na reklamację – k. 50)

W dniu 09 czerwca 2014 r. J. W. uiszczała na rzecz (...) Sp. z o. o. s. k. z siedzibą w W. kwotę 298,18 zł tytułem „monitoring – uregulowanie salda nr klienta (...) P. W.”.

(okoliczność bezsporna, dowód: potwierdzenie wykonania operacji – k. 58, zeznania świadka D. W. – k. 62 - 63)

(...) Sp. z o. o. s. k. z siedzibą w W. wystawił wobec P. W. (1) następujące faktury VAT za świadczone usługi:

1) w dniu 02 czerwca 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 16 czerwca 2014 r (k. 18),

2) w dniu 01 lipca 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 15 lipca 2013 r. (k. 17),

- 3) w dniu 01 sierpnia 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 15 sierpnia 2014 r. (k. 16),
- 4) w dniu 01 września 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 15 września 2014 r. (k. 15),
- 5) w dniu 01 października 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 15 października 2014 r. (k. 14),
- 6) w dniu 03 listopada 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,70 zł, z terminem płatności do dnia 17 listopada 2014 r. (k. 13),
- 7) w dniu 01 grudnia 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,70 zł z terminem płatności do dnia 15 grudnia 2014 r. (k. 12),
- 8) w dniu 02 stycznia 2015 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,70 zł z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2015 r. (k. 11),
- 9) w dniu 02 lutego 2015 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 16 lutego 2015 r. (k. 20),
- 10) w dniu 02 marca 2015 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 74,40 zł z terminem płatności do dnia 16 marca 2015 r. (k. 19).

(dowód: faktury VAT – k. 11-20)

(...) Sp. z o. o. s. k. z siedzibą w W. dokonał zsumowania niezapłaconych faktur VAT i wysłał P. W. (1) wezwanie do zapłaty opiewające na łączną kwotę 773,39 zł. Na przedmiotową kwotę składały się: kwota 744 zł tytułem należności głównej z niezapłaconych przez P. W. (1) faktur VAT oraz kwota 29,39 zł tytułem odsetek liczonych od każdej poszczególnej niezapłaconej faktury VAT. P. W. (1) został także zakreślony siedmiodniowy termin na zapłatę, liczony od otrzymania przez nią przedmiotowego wezwania, jednakże pozwany nie spełnił świadczenia na rzecz powoda w zakreślonym terminie.

(okoliczności niesporne; dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 17 marca 2015 r. – k. 24)

W dniu 28 lutego 2015 r. powód (...) Sp. z o. o. s. k. z siedzibą w W. rozwiązał umowę zlecenie o nr (...) zawartą z pozwanym P. W. (1) z uwagi na zaległości płatnicze występujące po stronie pozwanego.

(dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 28 lutego 2015 r. – k. 49)

Ustalając powyższy, w zasadzie bezsporny pomiędzy stronami niniejszego postępowania, stan faktyczny, Sąd oparł się na nie budzących wątpliwości dowodach z dokumentów prywatnych przedstawionych przez powoda, których autentyczność nie nasuwała wątpliwości, jak również nie były one w żaden sposób kwestionowane przez pozwanego. Złożone przez stronę powodową dokumenty wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały, tworząc logiczną całość. Z kolei w przypadku dowodów zeznań przesłuchanych w sprawie osób (powoda oraz świadka D. W.), Sąd również uznał je za wiarygodne, bowiem potwierdzały one i uzupełniały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy ustalony w oparciu o dowody z dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Podstawę faktyczną powództwa wywiedzionego w niniejszej sprawie stanowi zawarty w § 5 pkt. 1 umowy z dnia 25 marca 2009 r. o nr M. (...) / 926 / 09 / WAR o monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz gotowość do podjęcia interwencji w budynku położonym w J. przy ul. (...), a niezrealizowany przez pozwanego obowiązek zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za świadczenie usług w okresie od 01 maja 2014 r. do 28 lutego 2015 r. w łącznej

wysokości 744 zł, powiększonego o skapitalizowane odsetki za opóźnienie. Przy czym bezsporna w niniejszej sprawie była ustalona w umowie stron wysokość tegoż miesięcznego wynagrodzenia. Z kolei podstawę prawą roszczenia strony powodowej stanowiły przepisy Kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenie, tj. art. 734 - 751 k.c. Zawarta pomiędzy stronami procesu umowa o numerze (...) jest bowiem umową o świadczenie usług, do której, wobec treści art. 750 k.c., zastosowanie mają przepisy o zleceniu. Zgodnie z dyspozycją art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Z kolei według art. 735 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie (§ 1). Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy (§ 2). Treść umowy stron przedmiotowego procesu została ukształtowana w ten sposób, że powód - zleceniobiorca zobowiązał się do świadczenia na rzecz zleceniodawcy – pozwanego – usług w postaci monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji, w zamian za zapłatę wynagrodzenia w postaci abonamentu w wysokości wskazanej w tejże umowie, powiększonego o podatek VAT.

Wobec roszczenia pozwu pozwany podnosił z kolei następujące argumenty: 1. że w okresie objętym żądaniem pozwu strona powodowa nie świadczyła usług przewidzianych w umowie na rzecz pozwanego z powodu awarii systemu alarmowego (nadajnika), a więc nie służy jej w związku z tym wynagrodzenie, 2. rozwiązanie umowy przez pozwanego P. W. (1) już w maju 2014 r., a co za tym idzie brak podstaw do obciążania go obowiązkiem zapłaty abonamentu od tego czasu, 3. dokonanie spłaty zadłużenia z tytułu umowy przez małżonkę brata pozwanego w dniu 09 czerwca 2014 r. w kwocie 298,18 zł. Żaden z powyższych argumentów nie okazał się jednak zasadny.

Odnosząc się do pierwszego z nich, to bezspornym w niniejszej sprawie było, iż od maja 2014 r. system monitorujący zainstalowany na nieruchomości przy ul. (...) w J. nie działał poprawnie, zaś przyczyną tego była awaria akumulatora nadajnika. Skutkiem awarii było z kolei brak faktycznej możliwości świadczenia przez powoda usług określonych w umowie stron nr M. (...) /926/09/WAR. Pozwany miał świadomość braku poprawnego działania systemu alarmowego oraz konieczności jego naprawy przez serwis naprawczy powodowej spółki, niespornie był informowany o konieczności wyznaczenia terminu na naprawę sprzętu alarmowego (dokładnie wymiany akumulatora) oraz konieczności poniesienia kosztów tejże naprawy. W takiej sytuacji wyjaśnienia wymagało zatem która ze stron umowy ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowe wykonanie umowy oraz która ze stron winna doprowadzić do naprawy uszkodzonego systemu alarmowego. Przedmiotem umowy pomiędzy powodem a pozwanym było monitorowanie systemu alarmowego, a zatem czuwanie nad sygnałami przesyłanymi przez nadajnik do centrali, pochodzącymi, w razie wykrycia naruszenia systemu alarmowego, od tego właśnie systemu. Obowiązkiem powoda S. (...) było czuwanie nad sygnałami przesyłanymi przez system i reagowanie na nie. Spółka nie miała jednak obowiązku m. in. czuwania nad prawidłowym funkcjonowaniem samego systemu alarmowego, bowiem z treści § 7 ust. 1 b) umowy wynika brak odpowiedzialności za szkody powstałe z braku wykonania usługi, powstałe wskutek nieprawidłowej pracy poszczególnych urządzeń lokalnego systemu. Ponadto zgodnie z treścią § 4 ust. 1 to pozwany zobowiązał się do utrzymania systemu alarmowego w stanie dobrej sprawności technicznej poprzez systematyczne dokonywanie czynności konserwacyjnych przez uprawnionego instalatora. Natomiast, jak pozwany wskazywał w pismach procesowych oraz jak wynika z zeznań świadka oraz pozwanego, złożonych na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 r., nigdy nie dokonywał on żadnych czynności przy systemie alarmowym, nigdy go nie konserwował, nie sprawdzał, a nawet nigdy go nie otwierał. Należało więc dojść do wniosku, że to pozwany nie wywiązywał się z obowiązku zawartego w tymże zapisie kontraktu, będąc bowiem zobowiązanym do utrzymywania systemu alarmowego w należyтым – sprawnym – stanie, nie czynił tego. Dodatkowo to pozwany, zgodnie z treścią § 5 ust. 1.2. zobowiązany był do ponoszenia kosztów związanych z naprawą i użytkowaniem użyczonych urządzeń, zaś zapis ten nie ogranicza zakresu odpowiedzialności zleceniodawcy jedynie do kosztów drobnych, niewielkich napraw. Niespornie obie strony umowy miały wiedzę o wadliwym działaniu nadajnika monitorującego, zresztą to powód poinformował pozwanego o fakcie nie otrzymywania sygnałów z nadajnika, wzywając go jednocześnie do wyznaczenia terminu w celu umożliwienia pracownikom powoda naprawy usterki. Niespornie pozwany odmówił przyjęcia serwisu naprawczego z uwagi na konieczność poniesienia kosztów tejże naprawy. A więc strona powodowa pozostawała w gotowości do świadczenia usług monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania

interwencji w obiekcie położonym w J. przy ul. (...), jak również dokonała wszelkich możliwych – zgodnie z zawartą umową – czynności celem naprawy uszkodzonego nadajnika. Skoro zaś sam pozwany nie dbał o system alarmowy oraz odmówił wyznaczenia terminu naprawy i poniesienia kosztów z tego tytułu należało uznać, iż to on ponosi odpowiedzialności za brak naprawy systemu alarmowego i nieświadczenie usług przez stronę powodową, a zatem to pozwany nie wywiązywał się z zobowiązań wynikających z umowy nr (...). Nie może być z tego tytułu premiowany zwolnieniem go z obowiązku zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda, który zachował należytą staranność i pozostawał w gotowości do świadczenia usług, których nie świadczył z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Jeśli chodzi o drugi z argumentów strony pozwanej - w umowie nr (...) (§ 8 ust. 2 b) strony ustaliły, że każda za stron może ją wypowiedzieć w formie pisemnego wypowiedzenia z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia dokonanego na koniec miesiąca kalendarzowego. Pozwany argumentował, że wielokrotnie oświadczał powodowi, iż rezygnuje z jego usług oraz rozwiązuje umowę, jednakże oświadczenie takie składał, co niesporne, jedynie drogą telefoniczną. Wypowiedzenia dokonanego pisemnie pozwany nie złożył do akt sprawy. Tak więc, zgodnie z przywołanym zapisem umowy, pozwany miał w każdym czasie możliwość jej rozwiązania jedynie w formie pisemnej, a zatem dokonanie wypowiedzenia drogą ustną nie mogło zostać uznane za skuteczne. W myśli art. 76 k.c., jeżeli strony zastrzegły w umowie, że określona czynność prawna między nimi powinna być dokonana w szczególnej formie, czynność ta dochodzi do skutku tylko przy zachowaniu zastrzeżonej formy. Możliwe jest zatem również zastrzeżenie, że rozwiązanie umowy będzie wymagało formy pisemnej. Dotyczy to także przypadków, gdy z mocy prawa czynność prawna (umowa) nie wymaga zachowania formy pisemnej ani formy szczególnej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005r., sygn. akt III PK 83/05, OSNP z 2006r., Nr 15 – 16, poz. 233; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2003r., sygn. akt I PK 40/02, OSNP z 2004r., Nr 15, poz. 257). W konsekwencji, w razie dokonania takiego zastrzeżenia, rozwiązanie umowy dochodzi do skutku jedynie, gdy strony nadadzą jej wymaganą wcześniejszymi uzgodnieniami formę – w tym wypadku pisemną (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1997r., sygn. akt I PKN 250/97, OSNP z 1998r., Nr 11, poz. 330). Natomiast wyrażenie woli zmiany umowy ustnie, nie pociąga za sobą żadnych skutków prawnych (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1980r., sygn. akt II CR 110/80, OSNC z 1980r., Nr 11, poz. 222). Wobec powyższego, skoro w umowie zastrzeżono wymóg zachowania dla jej wypowiedzenia formy pisemnej, to pozwany chcąc dowieść, że wypowiedzenie tej umowy rzeczywiście nastąpiło, winien był przedstawić na tę okoliczność dokument sporządzony zgodnie z wymogami przepisu art. 78 § 1 k.c. Co prawda w umowie stron nie było zastrzeżonego rygoru nieważności na wypadek niezachowania formy pisemnej, co w świetle art. 76 k.c. oznacza, że formę zastrzeżono wyłącznie dla celów dowodowych, jednakże zgodnie z art. 77 § 2 k.c. jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej (a w sprawie niniejszej tak było), jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie powinno być stwierdzone pismem. Tymczasem pozwany twierdził, że dokonał rozwiązania w formie ustnie. Oznacza to, że – po myśli powołanych przepisów – nie doszło do rozwiązania umowy nr (...) w czasie wskazanym przez pozwanego, tj. w maju 2014 r. skoro nie złożył on oświadczenia o wypowiedzeniu w przewidziany w umowie sposób.

Odnosząc się zaś do twierdzeń pozwanego jakoby dokonał spłaty zadłużenia wynikającego z zawartej umowy wskazać należy, iż pozwany nie wykazał iż kwota uiszczona przez J. W. w dniu 09 czerwca 2014 r. w wysokości 298,18 zł (k. 58) stanowiła zapłatę tytułem zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) w zakresie abonamentu za monitorowanie nieruchomości położonej w J. przy ul. (...) oraz gotowość do podjęcia tamże interwencji za okres dochodzony pozwem. Nie wynika to bowiem z treści przedmiotowego przelewu, zaś pozwany nie przedłożył żadnego dowodu świadczącego o uiszczeniu należności wynikających z umowy nr (...) za okres żądany w pozwie i wynikający z przedłożonych przez powoda faktur VAT, tj. za okres od maja 2014 r. do lutego 2015 r. Tak więc pozwany nie udowodnił aby faktycznie dokonał spłaty spornej należności pomimo, iż to na nim w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy oraz opisaną powyżej analizę zgromadzonego materiału dowodowego Sąd doszedł do wniosku, że wywiezione powództwo jest zasadne w całości – zaznaczyć przy tym należy, że pozwany nie kwestionował go co do wysokości a jedynie co do zasady. Wobec tego, na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. i art. 735 § 1 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 773,39 zł tytułem wynagrodzenia za

świadczone na rzecz pozwanego usługi. Na sumę tą złożyło się świadczenie główne w wysokości 744 zł stanowiące sumę kwot abonamentu wskazanego w poszczególnych fakturach, oraz 29,39 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za okres do dnia 17 marca 2015 r. O odsetkach tych orzeczono w oparciu o dyspozycję przepisu art. 481 k.c. uznając, że pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą kwot należnych powodowi z tytułu wynagrodzenia od dni następujących po terminach płatności wskazanych w fakturach VAT. Całą powyższą kwotę 773,39 zł Sąd zasądził wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 października 2015 r., tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Odsetki te podlegały rozbiciu na okresy do 31 grudnia 2015 r. i od 1 stycznia 2016 r. ze względu na zmianę treści art. 481 k.c. (art. 56 ustawy z dnia 09 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw; Dz. U. z 2015 r., poz. 1830). O dalszych odsetkach od skapitalizowanych odsetek orzeczono na podstawie art. 482 § 1 k.c.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c., a więc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Pozwany przegrał sprawę w całości, w związku z czym zobowiązany jest do zwrotu na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, na które złożyły się: 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 180 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego powoda, ustalonego na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).